Dosarul nr. 2-12235/2024
2-24102816-12-2-12092024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

22 septembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Centru*)
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței,
Judecător Galina Ciobanu
Grefier Mihaela Andronache
Cu participarea:
Reprezentantului pârâtei „Banca de Economii” S.A. în proces de lichidare, Natalia Donțu, în baza procurii nr. 06-17/04 din 2 ianuarie 2025,

examinând în ședință de judecată publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Trohin Serghei către „Banca de Economii” S.A., Șor Ilan, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Talmaci Roman privind ridicarea sechestrului de pe bunuri,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces:

La 12 septembrie 2024, Trohin Serghei, prin intermediul avocatului Calaida Denis, a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Banca de Economii” S.A., Șor Ilan, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Talmaci Roman privind ridicarea sechestrului de pe bunuri.

În susținerea cererii de chemare în judecată s-a indicat că, executorul judecătoresc Talmaci Roman desfășoară executarea silită a deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 1a-1865/21 din 13 aprilie 2023prin care s-a dispus: „Se încasează de la Șor Ilan în beneficiul „Banca de Economii,, S.A. în proces de lichidare prejudiciul material în sumă de 5 291 708 829,71 (cinci miliarde două sute nouăzeci și unu milioane, șapte sute opt mii, opt sute douăzeci și nouă) lei, 71 bani. Procedura de executare a fost intentată pe data de 3 iulie 2023 prin încheierea nr. 003-1909/2023. În cadrul acestei proceduri de executare, executorul judecătoresc, pe data de 18 aprilie 2024, a sechestrat mai multe bunuri mobile și imobile care aparțin cu drept de proprietate reclamantului Trohin Serghei, după cum urmează: teren cu nr. cadastral *****, cu suprafața 0,2793 ha; construcția cu nr. cadastral ***** cu suprafața 664,7 m^2; construcția cu nr. cadastral ***** cu suprafața 98,4 m^2; construcția cu nr. cadastral***** cu suprafața 273 m^2. Odată cu imobilele menționate mai

sus, au fost sechestrate și o multitudine de bunuri mobile (mobilă, tablouri, electrocasnice, ș.a.m.d). Executorul judecătoresc nu a avut nici un temei pentru a sechestra aceste bunuri deoarece ele nu aparțin cu drept de proprietate debitorului din cadrul procedurii de executare nr. 003- 1909/2023, ci reclamantului Trohin Serghei. Reclamantul este trecut în Registrul Bunurilor imobile ca proprietar.

Reclamantul indică că, dreptul de proprietate asupra imobilelor a fost obținut în temeiul contractului de vânzare - cumpărare nr. ***** din 26 iunie 2019. Imobilele din str. *****, or. Chișinău au fost cumpărate de către reclamant de la ***** (vânzător). Contractul de vânzare cumpărare nr. ***** din 26 iunie 2019 a fost înregistrat în registrul bunurilor imobile pe data de 26 iunie 2019.

Potrivit art. 88 Cod de executare, (1) Urmărirea bunurilor debitorului constă în sechestrarea, în ridicarea și în vânzarea lor. (2) Poate fi urmărit orice bun corporal ori universalitate de bunuri ale debitorului, care se află în circuit civil, indiferent de faptul la cine se află în posesiune, precum și orice drept patrimonial sau creanță bănească, cu excepția celor care nu sânt pasibile de urmărire silită.

După cum atestă actul de proprietate (contractul de vânzare-cumpărare din 26 iunie 2019) dar și informațiile din Registrul bunurilor imobile, proprietar al imobilelor din str. *****, or. Chișinău nu este debitorul Ilan Șor, ci reclamantul Trohin Serghei.

Art. 446 alin. (1) Cod civil prevede că, în registrul bunurilor imobile se înregistrează bunurile imobile și drepturile reale asupra lor (drepturi reale imobiliare).

De asemenea, notează că, în registrul bunurilor imobile se înscriu părțile componente ale bunurilor imobile. În cazurile prevăzute de lege, titularul dreptului real este obligat să ceară înscrierea părților componente ale bunurilor imobile.

Mai mult, potrivit art. 416 alin. (1) Cod civil, dacă un drept, act sau fapt a fost înregistrat într-un registru public, se prezumă că el există, cât timp nu a fost radiat sau modificat în condițiile legii. Astfel, executorul judecătoresc a sechestrat imobilele menționate și bunurile aflate în aceste imobile contrar faptului că proprietar este reclamantul dar nu debitorul procedurii de executare și contrar informațiilor din registrul bunurilor imobile. De altfel, executorul judecătoresc a încălcat prezumțiile legale în materia registrelor de publicitate.

În ceea ce privește bunurile mobile din interiorul imobilelor de pe str. *****, or. Chișinău care au fost sechestrate, reclamantul specifică că, acestea la fel sunt proprietate a reclamantului. În acest sens, se menționează că, odată ce imobilele se află în proprietatea și posesia lui Trohin Serghei (reclamant), în mod implicit și bunurile mobile din aceste construcții și de pe acest teren se află în posesia acestuia. Astfel, potrivit art. 490 alin. (1) Cod civil, posesorul este prezumat proprietar al bunului până la proba

contrară. Se constată, că nici această prezumție legală n-a fost respectată de executorul judecătoresc.

Art. 46 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova prevede că, dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului, sânt garantate.

Art. 501 alin. (1) Cod civil prevede că proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă.

Reieșind din cele expuse, reclamantul Trohin Serghei, prin intermediul avocatului Calaida Denis, solicită:

- admiterea cererii de chemare în judecată;

- dispunerea ridicării sechestrului de pe bunurile mobile și imobile aplicat prin procesul - verbal de sechestru nr. 003-1972r/24 din 18 aprilie 2024, și anume de pe: terenul cu nr. cadastral *****, cu suprafața 0,2793 ha; construcția cu nr. cadastral ***** cu suprafața 664,7 m^2; construcția cu nr. cadastral ***** cu suprafața 98.4 m^2; construcția cu nr. cadastral***** cu suprafața 273 m^2; bunurile mobile sechestrate și identificate în procesul-verbal de sechestru nr. 003- 1972r/24 din 18 aprilie 2024.

La 14 octombrie 2024, executorul judecătoresc Talmaci Roman, a expediat prin intermediul factorului poștal electronic explicații scrise (f.d. 35-37), indicând că spre executare silită la executorul judecătoresc se află documentul executoriu nr. 1a-1865/21 din 13 aprilie 2023 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani privind încasarea de la Șor Ilan în beneficiul SA „Banca de Economii" în proces de lichidare datoria în sumă totală de 5 291 708 829,71 lei. Prin încheierea executorului judecătoresc nr. 003-1909/23 din 03 iulie 2023, comunicată părților în condițiile art. 67 Cod de executare al RM, inclusiv prin Monitorul Oficial al RM (nr. 254-255 (8760-8761) din 21 iulie 2023 și nr. 274-275 (8780-8781) din 28 iulie 2023) a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu și s-a propus debitorului termen de executare a acestuia. Dat fiind faptul că în termenul acordat documentul executoriu nu a fost executat, executorul judecătoresc a continuat executarea prin întreprinderea în privința debitorului și a bunurilor acestuia a măsurilor de executare silită. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 25-3141/2023 din 17 noiembrie 2023, devenită irevocabilă din data de 27 februarie 2024 și eliberată executorului judecătoresc la data de 15 martie 2024 s-a dispus autorizarea pătrunderii forțate în imobilul/domiciliul debitorului Șor Ilan și în încăperile aflate în posesia sau proprietatea debitorului, inclusiv în cele în care se află bunurile debitorului. Astfel, în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu și în scopul executării cu succes a acestuia a fost stabilită pentru data de 22 martie 2024 ieșirea executorului judecătoresc la adresele bunurilor imobile, înregistrate cu drept de proprietate după debitorul Șor Ilan, inclusiv la adresa mun. Chișinău, str. ***** (conform titlului executoriu din 13 aprilie 2023 și sentinței de condamnare a debitorului nr. 1-

439/17 din 21 iunie 2017), în vederea aplicării sechestrului, în condițiile art. 88 alin. (1) și art. 115 alin. (1) Cod de executare al RM, iar prin procesul-verbal din 22 martie 2024, întocmit în prezența reprezentantului debitorului Șor Ilan, avocatul Colenco Aureliu, actele de executare au fost amânate pentru data de 18 aprilie 2024, ora 11:00. Prin procesul-verbal nr. 003-1972r/24 din 18 aprilie 2024, întocmit în prezența reprezentantului debitorului Șor Ilan, avocatul Colenco Aureliu și reclamantului Trohin Serghei, a fost aplicat sechestru asupra bunurilor imobile amplasate în mun. Chișinău, sect. Centru, str. *****, și anume: teren cu nr. cadastral *****, cu suprafața 0,2793 ha; construcția cu nr. cadastral *****, cu suprafața 664,7 m^2; construcția cu nr. cadastral *****, cu suprafața 98,4 m^2; construcția cu nr. cadastral*****, cu suprafața de 273 m^2, inclusiv a fost aplicat sechestru asupra bunurilor mobile identificate în imobilele menționate. Astfel, examinând cererea de chemare în judecată privind ridicarea sechestrului de pe bunuri depusă de către Trohin Serghei, o consideră neîntemeiată și pasibilă de respins, reieșind din următoarele considerente.

Invocă executorul judecătoresc că, conform art. 1 alin. (1) Cod de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

Conform art. 10 alin. (1) Cod de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile.

Conform art. 22 alin. (1) lit. f) Cod de executare, executorul judecătoresc este în drept să intre, cu acordul debitorului sau al membrilor lui de familie adulți (iar în lipsa acordului, cu concursul organelor de drept), în încăperile ce reprezintă domiciliul sau sediul debitorului, în alte încăperi și depozite ce aparțin debitorului, precum și în cele aflate în folosința acestuia, și să le cerceteze. Lit. l) al aceluiași articol prevede că executorul judecătoresc este în drept să ridice, să depoziteze, să administreze și să vândă bunurile sechestrate în procesul de executare, precum și bunurile gajate.

Conform art. 74 lit. c) Cod de executare, executarea silită se efectuează prin urmărirea bunurilor debitorului prin aplicarea sechestrului pe bunuri și prin vânzarea sau administrarea lor silită.

Conform art. 88 alin. (1) urmărirea bunurilor debitorului constă în sechestrarea, în ridicarea și în vânzarea lor.

În acest sens menționează că, reprezentantul creditorului a prezentat în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu ordonanța din 16 iulie 2019 a

ofițerului de urmărire penală, șef al SIF a ARBI a CNA, locotenent-colonel *****, emisă în cadrul cauzei penale nr. ***** privind aplicarea sechestrului în scopul reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, asupra bunurilor care aparțin cu drept de proprietate, cât și în calitate de beneficiar efectiv, debitorului Șor Ilan, inclusiv asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. ***** și încheierea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr. 12-754/2019 din 16 iulie 2019, inclusiv mandatul judecătoresc nr. 12-754/2019 din 16 iulie 2019 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru prin care s-a dispus autorizarea punerii sub sechestru în scopul reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune a bunurilor menționate. Reieșind din faptele menționate, prin procesul-verbal al executorului judecătoresc din 18 aprilie 2024 a fost aplicat repetat sechestru asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. *****, în scopul asigurării executării documentului executoriu din 13 aprilie 2023. La fel, procesul-verbal din 18 aprilie 2024 privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. ***** a fost contestat de către debitorul Șor Ilan în Judecătoria Chișinău, sediul Centru. Astfel, faptul dat demonstrează în mod repetat că proprietar de facto al bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. ***** este debitorul Șor Ilan.

În partea ce ține de aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, menționează că, conform prevederilor 94 alin. (3) Cod de executare, bunurile mobile nesupuse înregistrării de stat, aflate în posesiunea debitorului se prezumă a fi proprietatea acestuia până la proba contrară. Astfel, reclamantul Trohin Serghei nu a prezentat careva probe care confirma că bunurile mobile identificate în imobilele din str. *****, mun. Chișinău nu-i aparțin debitorului Șor Ilan, inclusiv nici reprezentantul debitorului Șor Ilan, avocatul Colenco Aureliu, nici reclamantul nu au obiectat în procesul-verbal din 18 aprilie 2024 asupra aplicării sechestrului asupra bunurilor mobile, fapt care la fel creează o premisă pentru respingerea cererii de chemare în judecată. Având în vedere scopul sechestrării bunurilor și anume executarea ulterioară din contul lor a documentului executoriu, păstrarea în bune condiții și în siguranță a acestora este la fel de importantă ca și identificarea și indisponibilizarea lor.

Astfel, menționează că, debitorul Șor Ilan este informat despre documentul executoriu, cunoaște cu certitudine despre procedura de executare intentată în temeiul acestuia și despre măsurile de executare silită întreprinse în privința sa și a bunurilor ce le deține cu drept de proprietate, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, or, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse toate măsurile de executare silită prevăzute de legislația în vigoare, însă debitorul se eschivează în continuare de la executarea documentului executoriu, iar anularea procesului-verbal de sechestru din 18 aprilie 2024 ar face dificilă sau chiar imposibilă executarea documentului executoriu.

Conform art. 120 din Constituția RM, este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.

La fel, Curtea Constituțională a RM în hotărârea nr. 1 din 15 ianuarie 2013 a reiterat că un act executoriu neexecutat sau, altfel zis, o justiție formală nu poate să asigure scopul de bază - protejarea drepturilor și libertăților omului, proclamate de actele normative naționale și internaționale. Conform pct. 97 din HCC citate supra, curtea reiterează prin prisma art. 120 din Legea Supremă, obligativitatea hotărârii judecătorești apare în momentul în care aceasta devine definitivă și nu este condiționată de înaintarea de către creditor a documentului executoriu către executorul judecătoresc.

Notează că, sub aspectul obligativității hotărârii judecătorești s-a pronunțat și Curtea Europeană, care a statuat în jurisprudența sa că „dreptul la un tribunal garantat de art. 6, alin. (1) din Convenție, ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămînă inoperantă în detrimentul unei părți. Executarea unei sentințe, a oricărei instanțe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces" în sensul art. 6" (SC Ruxandra Trading contra Romîniei, Hornsby contra Greciei).

Concomitent, în cadrul procedurii de executare executorul judecătoresc a respectat drepturile debitorului prevăzute de art. 44 Cod de executare al RM.

Mai mult ca atât, conform art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea RM nr. 113 privind executorii judecătorești, ultimul are obligația de a avea un rol activ pe parcursul întregului proces de executare, depunând efort pentru realizarea prin mijloace legale a obligației prevăzute în documentul executoriu.

În concluzie, executorul judecătoresc menționează repetat că, debitorul Șor Ilan se eschivează de la executarea hotărârii judecătorești, iar suma debitorială este una considerabilă. Astfel, ridicarea sechestrului de pe bunurile imobile din mun. Chișinău, str. *****, aplicat în scopul asigurării executării documentului executoriu din 13 aprilie 2023 ar face imposibilă sau dificilă executarea acestuia, fapt care contravine prevederilor art. 1 Cod de executare al RM, conform căruia procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege. Totodată, debitorul Șor Ilan încearcă prin diverse metode să tergiverseze procedura de executare a documentului executoriu, or, prin prisma prevederilor art. 126, alin. (1) Cod de executare, executorul judecătoresc va purcede la vânzarea bunurilor sechestrate doar după examinarea de către instanța de judecată a contestației depuse asupra actului de aplicare a sechestrului. Tergiversarea procedurii de executare contravine prevederilor art. 70 alin. (1) Cod de executare, care

prevede că documentul executoriu va fi executat în termenul indicat în el sau, în cazul în care nu este indicat, într-un termen rezonabil, iar faptul dat va oferi posibilitate creditorului înaintarea unei cereri în instanțele naționale și internaționale pentru constatarea încălcării termenului rezonabil la executarea unei hotărâri judecătorești.

Astfel, faptele menționate supra dovedesc netemeinicia afirmațiilor expuse în cererea de chemare în judecată depusă de către Trohin Serghei și creează premise pentru respingerea acesteia.

Reieșind din cele expuse, executorul judecătoresc Talmaci Roman, solicită respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

La 30 ianuarie 2025, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul părții pârâte „Banca de Economii" S.A., a depus referință semnată de lichidatorul Olaru Grigore, (f.d. 130-133), în susținerea căreia s-a indicat că, la data de 29 iunie 2023, „Banca de Economii" S.A. în proces de lichidare a înaintat spre executare executorului judecătoresc Roman Talmaci documentul executoriu nr. 1a-1865/21 din 13 aprilie 2023 eliberat de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, emis de Curtea de Apel Chișinău în baza sentinței privind încasarea de la Șor Ilan în beneficiul "Banca de Economii" S.A. în proces de lichidare, prejudiciul material în sumă de 5 291 708 829,71 lei. Prin decizia CSJ din 12 decembrie 2024, s-au respins recursurile avocaților Iulian Balan, Denis Calaida, Aurel Colenco și Shaul Brazil, în numele lui Ilan Șor, declarate împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2023. Drept urmare decizia a devenit irevocabilă. Prin încheierea executorului judecătoresc Roman Talmaci nr. 003-1909/23 din 03 iulie 2023, a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu și s-a propus debitorului termen de executare a acestuia. Dat fiind faptul că în termenul acordat documentul executoriu nu a fost executat, executorul judecătoresc a continuat executarea prin întreprinderea în privința debitorului și a bunurilor acestuia a măsurilor de executare silită. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 25-3141/2023 din 17 noiembrie 2023, devenită irevocabilă din data de 27 februarie 2024 și eliberată executorului judecătoresc la data de 15 martie 2024 s-a dispus autorizarea pătrunderii forțate în imobilul/domiciliul debitorului Șor Ilan și în încăperile aflate în posesia sau proprietatea debitorului, inclusiv în cele în care se află bunurile debitorului. Astfel, în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu și în scopul executării cu succes a acestuia a fost stabilită pentru data de 22 martie 2024 ieșirea executorului judecătoresc la adresele bunurilor imobile, înregistrate cu drept de proprietate după debitorul Șor Ilan, inclusiv la adresa mun. Chișinău, str. ***** (conform titlului executoriu din 13 aprilie 2023 și sentinței de condamnare a debitorului nr. 1-439/17 din 21 iunie 2017), în vederea aplicării sechestrului, în condițiile art. 88 alin. (1) și art. 115 alin. (1) Cod de executare, iar prin procesul-verbal din 22 martie 2024, întocmit în

prezența reprezentantului debitorului Șor Ilan, avocatul Colenco Aureliu, actele de executare au fost amânate pentru data de 18 aprilie 2024, ora 11:00.

Notează că, prin procesul-verbal nr. 003-1972r/24 din 18 aprilie 2024, întocmit în prezența reprezentantului debitorului Șor Ilan, avocatul Colenco Aureliu și reclamantului Trohin Serghei, a fost aplicat sechestru asupra bunurilor imobile amplasate în mun. Chișinău, sect. Centru, str. *****, și anume: teren cu nr. cadastral *****, cu suprafața 0,2793 ha; construcția cu nr. cadastral *****, cu suprafața 664,7 m^2; construcția cu nr. cadastral *****, cu suprafața 98,4 m^2; construcția cu nr. cadastral*****, cu suprafața de 273 m^2, inclusiv a fost aplicat sechestru asupra bunurilor mobile identificate în imobilele menționate.

Conform art. 1 al Codului de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, iar în scopul îndeplinirii sarcinii respective, legislația privind executarea stabilește competența executorului judecătoresc, modul și condițiile de executare silită a documentelor executorii.

Conform art. 10 alin. (1) Cod de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile.

Potrivit art. 22 alin. (2) Cod de executare, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor.

Art. 22 alin. (2) lit. l) din Cod de executare, prevede că executorul judecătoresc este în drept să ridice, să depoziteze, să administreze și să vândă bunurile sechestrate în procesul de executare, precum și bunurile gajate.

Conform art. 74 lit. c) Cod de executare, executarea silită se efectuează prin urmărirea bunurilor debitorului prin aplicarea sechestrului pe bunuri și prin vânzarea sau administrarea lor silită.

Conform art. 88 alin. (1) Cod de executare, urmărirea bunurilor debitorului constă în sechestrarea, în ridicarea și în vânzarea lor.

Totodată, menționează că, prin ordonanța din 16 iulie 2019 a ofițerului de urmărire penală, șef al SIF a ARBI a CNA, locotenent-colonel *****, emisă în cadrul cauzei penale nr. ***** privind aplicarea sechestrului în scopul reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, asupra bunurilor care aparțin cu drept de proprietate, cât și în calitate de beneficiar efectiv, debitorului Șor Ilan, inclusiv asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. ***** și încheierea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr.

12-754/2019 din 16 iulie 2019, inclusiv mandatul judecătoresc nr. 12-754/2019 din 16 iulie 2019 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru prin s-a dispus autorizarea punerii sub sechestru în scopul reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune a bunurilor menționate. Reieșind din cele menționate supra, prin procesul-verbal al executorului judecătoresc Roman Talmaci din 18 aprilie 2024 a fost aplicat repetat sechestru asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. *****.

Totodată, menționează că, procesul-verbal din 18 aprilie 2024 privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. ***** a fost contestat de către debitorul Șor Ilan în Judecătoria Chișinău, sediul Centru. Astfel, faptul dat demonstrează în mod repetat că proprietar de facto al bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. ***** este debitorul Șor Ilan.

Cu referire la aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, menționează că, în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (3) Cod de executare, bunurile mobile nesupuse înregistrării de stat, aflate în posesiunea debitorului se prezumă a fi proprietatea acestuia până la proba contrară. Astfel, reclamantul Trohin Serghei nu a prezentat careva probe care confirmă că bunurile mobile identificate în imobilele din str. *****, mun. Chișinău nu îi aparțin debitorului Șor Ilan, inclusiv nici reprezentantul debitorului Șor Ilan, avocatul Colenco Aureliu, nici reclamantul nu au obiectat în procesul-verbal din 18 aprilie 2024 asupra aplicării sechestrului asupra bunurilor mobile, fapt care la fel creează o premisă pentru respingerea cererii de chemare în judecată. Având în vedere scopul sechestrării bunurilor și anume executarea ulterioară din contul lor a documentului executoriu, păstrarea în bune condiții și în siguranță a acestora este la fel de importantă ca și identificarea și indisponibilizarea lor.

La fel, indică asupra faptului că, debitorul Șor Ilan este informat despre documentul executoriu, cunoaște cu certitudine despre procedura de executare intentată în temeiul acestuia și despre măsurile de executare silită întreprinse în privința sa și a bunurilor ce le deține cu drept de proprietate, inclusiv în calitate de beneficiar efectiv, or, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse toate măsurile de executare silită prevăzute de legislația în vigoare, însă debitorul se eschivează în continuare de la executarea documentului executoriu, iar anularea procesului-verbal de sechestru din 18 aprilie 2024 ar face dificilă sau chiar imposibilă executarea documentului executoriu.

Consideră că, reprezentantul reclamantului cât și debitorul Șor Ilan vădit intenționat și cu rea-credință acționează urmărind neexecutarea unui document executoriu. Prin urmare, consideră că acțiunile întreprinse constituie o tentativă clară de tergiversare și eschivare de la executarea hotărârii judecătorești definitive și irevocabile, ceea ce prejudiciază interesele majore nemijlocite ale creditorului urmăritor.

Totodată, specifică că, debitorul Șor Ilan încearcă prin diverse metode să tergiverseze procedura de executare a documentului executoriu, or, prin prisma prevederilor art. 126 alin. (1) Cod de executare, executorul judecătoresc va purcede la vânzarea bunurilor sechestrate doar după examinarea de către instanța de judecată a contestației depuse asupra actului de aplicare a sechestrului. Tergiversarea procedurii de executare contravine prevederilor art. 70 alin. (1) Cod de executare, care prevede că documentul executoriu va fi executat în termenul indicat în el sau, în cazul în care nu este indicat, într-un termen rezonabil, iar faptul dat va oferi posibilitate creditorului înaintarea unei cereri în instanțele naționale și internaționale pentru constatarea încălcării termenului rezonabil la executarea unei hotărâri judecătorești.

Conform art. 120 din Constituția RM, este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.

Totodată, Curtea Constituțională a RM în hotărârea nr. 1 din 15 ianuarie 2013 a reiterat că un act executoriu neexecutat sau, altfel zis, o justiție formală nu poate să asigure scopul de bază - protejarea drepturilor și libertăților omului, proclamate de actele normative naționale și internaționale.

Conform pct. 97 din HCC citate supra, curtea reiterează prin prisma art. 120 din Legea Supremă, că obligativitatea hotărârii judecătorești apare în momentul în care aceasta devine definitivă și nu este condiționată de înaintarea de către creditor a documentului executoriu către executorul judecătoresc.

Sub aspectul obligativității hotărârii judecătorești s-a pronunțat și Curtea Europeană, care a statuat în jurisprudența sa că, dreptul la un tribunal garantat de art. 6 alin. (1) din Convenție ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți. Executarea unei sentințe, a oricărei instanțe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces” în sensul art. 6 (SC Ruxandra Trading contra României, Hornsby contra Greciei).

Mai mult ca atât, indică că, conform art. 8, alin. (1) lit. a) din Legea RM nr. 113 privind executorii judecătorești, ultimul are obligația de a avea un rol activ pe parcursul întregului proces de executare, depunând efort pentru realizarea prin mijloace legale a obligației prevăzute în documentul executoriu.

Consideră că, argumentele invocate de către reclamantul Trohin Serghei în cererea depusă privind ridicarea sechestrului de pe bunurile mobile și imobile sunt lipsite de temei legal, urmărind neexecutarea unui document executoriu.

În această ordine de idei, consideră că toate acțiunile efectuate de către executorul judecătoresc Roman Talmaci întru executarea eficientă și operativă a documentului executoriu sunt absolut legale, reieșind și din faptul că datoria debitorului Ilan Șor față de bancă este destul de considerabilă - 5 291 708 829,71 lei, și debitorul prin așa metode se eschivează de la plata datoriei, astfel manifestând o atitudine de rea-credință.

Menționează faptul că, suma datoriei ce urmează a fi încasată de la Ilan Șor în beneficiul băncii constituie prejudiciul cauzat prin fraudă bancară care a avut loc între anii 2010-2014 în RM, astfel valorificarea bunurilor și încasarea mijloacelor bănești prin intermediul executorului judecătoresc, contribuie în mod direct la rambursarea creditului de urgență față de bugetul de stat.

Reieșind din cele expuse, „Banca de Economii" S.A, solicită respingerea acțiunii.

La 3 aprilie 2025, reprezentantul părții pârâte Ilan Șor, avocatul Bizian Cristian, a înaintat o referință (f.d. 144-146), în susținerea căreia s-a indicat că, suplimentar argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată completată, temeinicia acțiunii se reține și prin prisma prevederilor art. 229^5 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit cărora instanța de judecată dispune de soarta bunurilor infracționale indisponibilizate, acestea restituindu-se proprietarului de drept sau trecându-se în proprietatea victimei, a părții civile sau a părții vătămate, iar în lipsa acestora, trecerea gratuită în proprietatea statului. Această normă este direct aplicabilă și relevantă pentru situația lor, când un bun aparține de drept unei persoane, însă în cadrul unei cauze penale, aflate încă la faza urmăririi penale, există suspiciuni că acest bun ar aparține de facto unei alte persoane în calitate sa de „beneficiar efectiv". Pornind de la articolul citat mai sus, concluzionează că doar instanța de drept penal poate, cu putere de lucru judecat, să confirme statutul de „beneficiar efectiv" și, în consecință, să decidă soarta bunurilor respective: fie le restituie proprietarului de drept (care, la caz, este Trohin Serghei), fie le supune confiscării în vederea reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, dacă constată prin sentință că persoana este vinovată de săvârșirea infracțiunii și dacă se confirmă calitatea acesteia de „beneficiar efectiv" al bunurilor respective. Or, nu se exclude ipoteza în care instanța de drept penal ar putea reține caracterul neîntemeiat sau abuziv al acordării de către organul de urmărire penală a statutului de „beneficiar efectiv", ceea ce ar conduce la dispunerea restituirii bunului către proprietarul de drept (la caz, către Trohin Serghei). Cu situația la zi, bunurile imobile din litigiu au un proprietar de drept, înscris valabil în Registrul bunurilor imobile și nici o autoritate publică nu deține competența de a deposeda persoana de imobilele sale, cu excepția instanțelor judecătorești, care doar printr-o sentință de condamnare poate dispune trecerea proprietății reclamantului în proprietatea altor persoane. Nici executorii judecătorești, și nici organele de urmărire penală nu pot dispune lipsirea reclamantului de dreptul său de

proprietate asupra bunurilor imobile, or, o asemenea activitate este de natură infracțională. Doar prin hotărâre judecătorească poate fi desființat titlul de proprietate care a stat la baza înscrierii persoanei în Registrul bunurilor imobile. Atât timp cât urmărirea penală este în derulare, executorul judecătoresc ar putea acționa în ordinea art. 102 din Codul de executare (urmărirea bunurilor sechestrate de organele de urmărire penală) doar în privința acelor bunuri, care aparțin cu drept de proprietate debitorului, or, Codul de executare nu operează cu asemenea termeni precum „beneficiar efectiv", care să autorizeze executorul judecătoresc să urmărească bunuri care aparțin persoanelor terțe. în cazurile când organul de urmărire penală a sechestrat bunuri în virtutea calității de „beneficiar efectiv", doar instanța de drept penal are competența de a decide soarta bunurilor, în ordinea art. 2295 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Reieșind din cele enunțate mai sus, reprezentantul părții pârâte Ilan Șor, avocatul Bizian Cristian, solicită:

- admiterea integrală a acțiunii;

- ridicarea sechestrului de pe bunurile mobile și imobile aplicat prin procesul-verbal de sechestru nr. 003-1972r/24 din 18 aprilie 2024, și anume: terenul cu nr. cadastral *****, cu suprafața 0,2793 ha; construcția cu nr. cadastral ***** cu suprafața 664,7 m^2; construcția cu nr. cadastral ***** cu suprafața 98,4 m^2; construcția cu nr. cadastral***** cu suprafața 273 m^2; bunurile mobile sechestrate și identificate în procesul-verbal de sechestru nr. 003-1972r/24 din 18 aprilie 2024.

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată din 14 mai 2025, reprezentantul părții pârâte Ilan Șor, avocatul Bizian Cristian a înaintat o cerere de completare as motivelor referinței (f.d. 154-156), indicând că, acțiunile întreprinse de executorul judecătoresc constituie fără îndoială o ingerință în dreptul de proprietate al reclamantului, prin urmare, la adoptarea hotărârii judecătorești, instanța trebuie să se expună dacă ingerința respectivă este sau nu conformă cu art. 1 Protocol 1 la CEDO. În acest sens, ținând cont de jurisprudența CtEDO, instanțele naționale au sarcina de aplica așa-numitul „triplu test" și de a determina: 1) dacă ingerința este prevăzută de lege; 2) dacă ingerința urmărește un scop legitim și 3) dacă ingerința este proporțională cu scopul urmărit și dacă este necesară într-o societate democratică. Prima condiție pentru ca ingerința să treacă testul legalității este existența unei baze legale pentru instituirea măsurii intruzive. La caz, nu s-a putut identifica în legislația națională vreo normă legală prin care executorul judecătoresc să poată urmări bunurile care aparțin cu drept de proprietate unor persoane terțe, care nu au nici un statut procesual în procedura de executare.

Potrivit art. 2 din Codul de executare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod și cu alte acte

normative, iar potrivit art. 88 din Codul de executare, pot fi supuse sechestrării, ridicării și vânzării doar bunurile debitorului, fără a institui vreo excepție.

Subliniază că, nu există o bază legală care să autorizeze executorul judecătoresc să aplice sechestru pe bunurile persoanei, alta decât debitorul, or, o asemenea conduită reprezintă în sine un abuz de putere, manifestat prin îndeplinirea acțiunii de sechestrare cu încălcarea legii. Chiar dacă se invocă într-un fel calitatea de „beneficiar efectiv" al debitorului, atunci principiul legalității impune ca mai întâi aceste bunuri să fie readuse în proprietatea debitorului, ceea ce este posibil doar pe calea intentării de către creditor a unei acțiuni oblice, în cadrul căreia instanța competentă să verifice valabilitatea contractului care a stat la baza constituirii dreptului de proprietate. în lipsa unei hotărâri judecătorești prin care să fie dispusă anularea titlului de proprietate al reclamantului și rectificarea datelor din Registrul bunurilor imobile, ingerința executorului judecătoresc este contrară art. 1 Protocol 1 la CEDO. Prezintă interes sporit că, însăși executorul judecătoresc, la o etapă a procedurii de executare, a sesizat imposibilitatea aplicării sechestrului asupra bunurilor imobile ale reclamantului, formulând un demers în adresa SA „Banca de Economii" (demersul nr. 003-1909/23) cu propunerea de a fi intentată o acțiune oblică în vederea aducerii imobilelor în proprietatea lui Ilan Șor pentru a fi urmărite. Motivul care a stat la baza optării pentru o cale ilegală nu ne este cunoscut, dar cert este că, atât timp cât bunurile imobile aparțin cu drept de proprietate reclamantului, acestea nu pot fi urmărite. Mai mult decât atât, din explicațiile prezentate de executorul judecătoresc, se poate constata că la baza aplicării sechestrelor au stat probe administrate de organul de urmărire penală în cadrul unui dosar care se află la faza de urmărire penală, fapt prin care și-a arogat competențele unei instanțe judecătorești. Or, doar instanța de drept penal poate da apreciere probelor administrate la faza de urmărire penală, inclusiv a celor cu privire la calitatea de „beneficiar efectiv". Doar instanța de drept penal, în urma aprecierii probelor prezentate de procuror, poate constata calitatea de beneficiar efectiv al inculpatului, dispunând confiscarea extinsă a bunurilor aflate în proprietatea altor persoane.

În același timp, specifică că, dacă instanța de drept penal respinge probele acuzării, apreciindu-le ca inadmisibile sau insuficiente, fiind imposibilă constatarea calității de „beneficiar efectiv", atunci prin sentință va dispune restituirea bunurilor către titularul de drept, în conformitate cu art. 229^5 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia instanța de judecată dispune de soarta bunurilor infracționale indisponibilizate, acestea restituindu-se proprietarului de drept sau trecându-se în proprietatea victimei, a părții civile sau a părții vătămate, iar în lipsa acestora, trecerea gratuită în proprietatea statului. La caz, apare întrebarea retorică: cum va putea eventual să fie executată sentința instanței de drept penal prin care se va dispune restituirea bunurilor imobile către titularul de drept,

adică către reclamant, în situația în care executorul judecătoresc deja intenționează să le vândă la licitație. Sau cum va putea fi repus reclamantul în drepturile sale, în ipoteza în care instanța de drept penal va constata că nu există probe care să dovedească calitatea de „beneficiar efectiv" al lui Ilan Șor. Așadar, nici executorul judecătoresc, și nici instanța de judecată de drept comun nu pot emite acte de dispoziție bazate pe probele administrate de organul de urmărire penală, or, acestea se cercetează și se apreciază potrivit regulilor Codului de procedură penală de către instanța de drept penal. În aceiași măsură, executorul judecătoresc nu poate dispune de bunurile unei persoane suspectate de organul de urmărire penală că ar fi „beneficiar efectiv", aceasta fiind prerogativa exclusivă a instanței de drept penal, care urmează să procedeze potrivit art. 229^5 alin. (1) din Codul de procedură penală, eventual fiind posibilă dispunerea restituirii bunurilor către reclamant, în calitatea sa de titular de drept al bunurilor respective. Prin urmare, a menționat că rămân pe aceiași poziție expusă în referința la cererea de chemare în judecată solicitând admiterea acțiunii.

Argumentele participanților la proces în ședința de judecată:

În cadrul ședinței de judecată, *reprezentantul părții pârâte„Banca de Economii" S.A., Donțu Natalia*, acționând în baza procurii anexate la dosar (f.d. 161), a declarat că, nu este de acord cu cererea de chemare în judecată înaintată de Trohin Serghei, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. Or, toate acțiunile întreprinse de către executorul judecătoresc sunt întemeiate și legale.

În ședința de judecată de examinare a cauzei în fond, *partea reclamantă Trohin Serghei, avocatul părții reclamante Calaida Denis, partea pârâtă Șor Ilan și avocatul acesteia Bizian Cristian, intervenientul accesoriu executorul judecătoresc Talmaci Roman,* nu s-au prezentat, deși au fost citați/înștiințați legal despre locul, data și ora examinării cauzei (f.d. 26, 27, 28-31, 33, 43, 112, 113, 114, 118, 119, 140, 143, 157, 160). Motivele neprezentării părților instanței de judecată nu i-au fost aduse la cunoștință.

Totodată se reține că, la 20 noiembrie 2024, intervenientul accesoriu executorul judecătoresc Talmaci Roman, a depus prin intermediul factorului poștal electronic, cerere de examinare în lipsă a cauzei. (f.d. 115-116)

La fel, se menționează că, corespondența expediată în adresa părții pârâte Șor Ilan a fost restituită cu mențiunea „nereclamat" (f.d. 33, 119). În acest sens, faptul că partea pârâtă refuză să primească corespondența sau omite să se prezinte la poștă și să ridice corespondența, este imputabil exclusiv acesteia, or nu poate să-i fie transmisă corespondența în mod silit. Astfel, ținând cont de Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, instanța a apreciat posibil de a examina cauza în lipsa părții pârâte, or, *trimitere*

nereclamată, reprezintă o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

Mai mult ca atât, se remarcă că, interesele părții pârâte Șor Ilan pe parcursul examinării cauzei au fost reprezentate de avocatul Bizian Cristian, în baza mandatului nr. 1693933 din 14 martie 2025 (f.d. 137), or, în susținerea poziției avocatul a depus referință și cerere de completare a referinței, indicând motivele de fapt și de drept în conținutul acestora.

Astfel, având în vede că instanța a întreprins măsuri legale în vederea citării participanților la proces, iar cererile avocatului Calaida Denis din 30.06.2025 și ale avocatului Bizian Cristian din 30.06.2025 și 22.09.2025 (f.d. 162-163, 164-165, 170-171), au fost respinse ca nemotivate și neprobate, precum și dat fiind faptul că anterior avocații au depus mai multe cererii de amânare, care au fost admise de instanță (f.d. 122-123, 124-125, 158-159), a fost dispusă examinarea cauzei în lipsă părților neprezente, fiind respectată procedura legală de citare a acestora.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind explicațiile reprezentantului părții pârâte, studiind materialele dosarului, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiile înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă instanța de judecată consideră necesar de a respinge integral cererea de chemare în judecată, reieșind din următoarele considerente.

În susținerea soluției de respingere a acțiunii, instanța de judecată reține prevederile articolului 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretenţiile şi obiecțiile părţilor, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform articolului 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu prevederile articolului 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 239 al Codului de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Având în susținere norme citate supra, se va reține că, întrucât procesul civil este pornit de reclamant prin introducerea cererii de chemare în judecată, aceasta are prima obligația să-și dovedească pretențiile.

Reieșind din prevederile normei legale sus-citate, instanței de judecată îi revine rolul să stabilească definitiv circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

Reieșind din materialele cauzei s-a constatat că, potrivit documentului executoriu nr. 1-439/2017 din 13 aprilie 2023, emis de Curtea de Apel Chișinău, instanța a hotărât: „Se admite acțiunea civilă înaintată de reprezentantul „Banca de economii” S.A. în proces de lichidare, Grigore Olaru. Se încasează de la Șor Ilan în beneficiul „Banca de economii” S.A. în proces de lichidare, prejudiciul material în sumă de 5 291 708 829,71 lei”. (f.d. 38)

Prin încheierea nr. 003-1909/23 din 3 iulie 2023, emisă de executorul judecătoresc Talmaci Roman, a fost intentată procedură de executare în baza titlului executoriu nr. 1-439/2017 din 13 aprilie 2023, emis de Curtea de Apel Chișinău. (f.d. 40)

Prin încheierile executorului judecătoresc Talmaci Roman nr. 003-1909/23 din 03 iulie 2023, s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a executării. (f.d. 41, 42-43, 44-45)

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 25-3141/2023 din 17 noiembrie 2023, devenită irevocabilă la 27 februarie 2024 și eliberată executorului judecătoresc la 15 martie 2024, s-a dispus autorizarea pătrunderii forțate în imobilul/domiciliul debitorului Șor Ilan și în încăperile aflate în posesia sau proprietatea debitorului, inclusiv în cele în care se află bunurile debitorului. (f.d. 85-87)

Astfel, instanța a stabilit că, în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu și în scopul executării cu succes a acestuia a fost stabilită, pentru data de 22 martie 2024, ieșirea executorului judecătoresc la adresele bunurilor imobile, înregistrate cu drept de proprietate după debitorul Șor Ilan, inclusiv la adresa mun. Chișinău, str.

***** (conform titlului executoriu din 13 aprilie 2023 și sentinței de condamnare a debitorului nr. 1-439/17 din 21 iunie 2017), în vederea aplicării sechestrului, în condițiile art. 88 alin. (1) și art. 115 alin. (1) Cod de executare al RM.

Prin procesul-verbal nr. 003-1972r/24 din 18 aprilie 2024, întocmit în prezența reprezentantului debitorului Șor Ilan, avocatul Colenco Aureliu și reclamantului Trohin Serghei, a fost aplicat sechestru asupra bunurilor imobile amplasate în mun. Chișinău, sect. Centru, str. *****, și anume: teren cu nr. cadastral *****, cu suprafața 0,2793 ha; construcția cu nr. cadastral *****, cu suprafața 664,7 m^2; construcția cu nr. cadastral *****, cu suprafața 98,4 m^2; construcția cu nr. cadastral*****, cu suprafața de 273 m^2, inclusiv a fost aplicat sechestru asupra bunurilor mobile identificate în imobilele menționate. (f.d. 17-23, 94-99)

Tot aici, se reține că, în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu, reprezentantul creditorului a prezentat: *ordonanța* din 16 iulie 2019, emisă de ofițerul de urmărire penală, șef al SIF a ARBI a CNA, locotenent-colonel *****, în cadrul cauzei penale nr. ***** prin care s-a dispus punerea sub sechestru, în scopul reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, a bunurilor care aparțin cu drept de proprietate, cât și în calitate de beneficiar efectiv, învinuitului Șor Ilan, inclusiv asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. *****; *încheierea* Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 12-754/2019 din 16 iulie 2019 și *mandatul judecătoresc* nr. 12-754/2019 din 16 iulie 2019 emis de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), prin care s-a dispus autorizarea punerii sub sechestru în scopul reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune a bunurilor menționate. (f.d. 72-77, 78-80, 81)

Reieșind din circumstanțele cercetate, se atestă că, prin procesul-verbal al executorului judecătoresc din 18 aprilie 2024, a fost aplicat repetat sechestru asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. *****, în scopul asigurării executării documentului executoriu din 13 aprilie 2023.

Conform art. 164 din Codul de executare, dacă o altă persoană consideră că sechestrul a fost aplicat pe bunurile ce îi aparțin cu titlu de proprietate, ea poate intenta în procedură contencioasă o acțiune de ridicare a sechestrului. Prejudiciile cauzate ca urmare a anulării actului de sechestru, dacă nu rezultă din acțiunile debitorului prevăzute la art. 44 alin. (3) din prezentul cod, sunt opozabile părții care a solicitat aplicarea sechestrului, cu excepția bunurilor dreptul de proprietate asupra cărora este supus înregistrării obligatorii de stat. Acțiunea de ridicare a sechestrului (radierea din actul de inventar) se intentează împotriva debitorului și creditorului urmăritor. Dacă sechestrarea (inventarierea) bunurilor s-a făcut în temeiul unei hotărâri penale privind confiscarea bunurilor, persoana condamnată și organul financiar respectiv vor figura în calitate de pârât. Acțiunea de ridicare a sechestrului depusă de terți se examinează în procedură

contencioasă în condițiile Codului de procedură civilă. Hotărârea judecătorească poate fi contestată cu apel. Decizia instanței de apel nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Astfel, la data de 12 septembrie 2024, Trohin Serghei, prin intermediul avocatului Calaida Denis, a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Banca de Economii" S.A., și lui Șor Ilan, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Talmaci Roman solicitând ridicarea sechestrului de pe bunuri. (f.d. 4-7)

În conținutul cererii de chemare în judecată, reclamantul invocă faptul că bunurile sechestrate îi aparțin lui cu drept de proprietate, dar nu lui Șor Ilan, făcând trimitere la extrasul din Registrul bunurilor imobile, potrivit căruia se atestă că, proprietar al terenului și construcțiilor situate în mun. Chișinău, str. *****, este Trohin Serghei, bunuri dobândite în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** din 26 iunie 2019 încheiat între ***** și Trohin Serghei. (f.d. 10-14, 15-16 verso)

Deși, reclamantul invocă dreptul de proprietate asupra bunurilor sechestrate, susținând că acestea nu aparțin debitorului Șor Ilan, în cazul de față, bunurile au fost identificate în posesia debitorului și au fost supuse sechestrului în cadrul procedurii de executare silită.

Astfel, conform art. 10 alin. (1) al Codului de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile.

Conform art. 120 din Constituția RM, este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.

La fel, Curtea Constituțională a RM în hotărârea nr. 1 din 15 ianuarie 2013 a reiterat că un act executoriu neexecutat sau, altfel zis, o justiție formală nu poate să asigure scopul de bază - protejarea drepturilor și libertăților omului, proclamate de actele normative naționale și internaționale. Conform pct. 97 din HCC citate supra, curtea reiterează prin prisma art. 120 din Legea Supremă, obligativitatea hotărârii judecătorești apare în momentul în care aceasta devine definitivă și nu este condiționată de înaintarea de către creditor a documentului executoriu către executorul judecătoresc.

Sub aspectul obligativității hotărârii judecătorești s-a pronunțat și Curtea Europeană, care a statuat în jurisprudența sa că: „dreptul la un tribunal garantat de art. 6, alin. (1) din Convenție, ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în

detrimentul unei părți. Executarea unei sentințe, a oricărei instanțe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din ,,proces” în sensul art. 6” (SC Ruxandra Trading contra Romîniei, Hornsby contra Greciei).

Concomitent, se impune a fi specificat că, din actele prezentate la dosar s-a stabilit cu certitudine că, în cadrul procedurii de executare executorul judecătoresc a respectat drepturile debitorului prevăzute de art. 44 al Codului de executare.

Mai mult ca atât, instanța notează că, conform art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea RM nr. 113 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc are obligația de a avea un rol activ pe parcursul întregului proces de executare, depunând efort pentru realizarea prin mijloace legale a obligației prevăzute în documentul executoriu.

Astfel, conform art. 22 alin. (1) lit. f) al Codului de executare, executorul judecătoresc este în drept să intre, cu acordul debitorului sau al membrilor lui de familie adulți (iar în lipsa acordului, cu concursul organelor de drept), în încăperile ce reprezintă domiciliul sau sediul debitorului, în alte încăperi și depozite ce aparțin debitorului, precum și în cele aflate în folosința acestuia, și să le cerceteze. Lit. l) al aceluiași articol prevede că, executorul judecătoresc este în drept să ridice, să depoziteze, să administreze și să vândă bunurile sechestrate în procesul de executare, precum și bunurile gajate.

Potrivit art. 74 lit. c) al Codului de executare, executarea silită se efectuează prin urmărirea bunurilor debitorului prin aplicarea sechestrului pe bunuri și prin vânzarea sau administrarea lor silită.

Conform art. 88 alin. (1) din Codul de executare, urmărirea bunurilor debitorului constă în sechestrarea, în ridicarea și în vânzarea lor.

Reieșind din prevederile art. 94 alin. (3) din Codul de executare, bunurile mobile nesupuse înregistrării de stat, aflate în posesiunea debitorului se prezumă a fi proprietatea acestuia până la proba contrară.

Astfel, instanța de judecată a stabilit că, reclamantul Trohin Serghei nu a prezentat careva probe care să confirme faptul că bunurile mobile identificate în imobilele din str. *****, mun. Chișinău nu-i aparțin debitorului Șor Ilan. Or, reieșind din conținutul procesului-verbal de sechestru din 18 aprilie 2024, se atestă că la întocmirea acestuia nu au fost notate careva obiecții ale reprezentantului debitorului Șor Ilan, avocatul Colenco Aureliu, sau al reclamantului Trohin Serghei.

În corespundere cu art. 500 alin. (1), (2) și (3) din Codul civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului. Dreptul de proprietate este perpetuu. Dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de drepturile unui terț.

La caz, instanța consideră relevante prevederile art. 501 alin. (1) și alin. (2) din Codul civil, conform cărora, proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai

pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii.

Indubitabil, Constituția Republicii Moldova, prin articolele 46 și 127, garantează dreptul la proprietate, instituind normele constituționale în conformitate cu care statul asigură dreptul de proprietate, ocrotește și garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicție cu interesele societății.

Reglementări similare sunt reținute și de Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, Protocolul adițional 1, art. 1, care recunoaște dreptul oricărei persoane fizice sau juridice la respectarea bunurilor sale, precizând că nimeni nu poate fi lipsit de proprietate decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de Lege și de principiile generale ale dreptului internațional, ceea ce semnifică inclusiv că orice fapt, act și/sau acțiune care îngrădește dreptul de proprietate este contrar Convenției și implicit dreptului la respectarea bunului, or proprietarul dispune de posesia, folosința și dispoziția asupra acestuia, elementele dreptului de proprietate urmând să determine posibilitatea reală și fără impedimente a exploatării proprietății, exploatare care ar fi iluzorie fără instituirea dreptului real la valorificare a terenului aferent, inclusiv dreptul de a-și exercita oportunitatea deplină la libera alegere a modului de folosință.

Totodată, instanța de judecată relevă că, în cauza Curții Europene a Drepturilor Omului nr. 18465/91 Air Canada vs. Regatul Unit (p. 32 și 33), Curtea a reținut că, măsura sechestrului judiciar reprezintă o reglementare a folosinței bunurilor, mai exact, un control privind utilitatea bunului, astfel că titularului îi este limitat atributul de folosință din componența dreptului de proprietate.

Curtea a statuat în repetate rânduri că, o ingerință în dreptul de proprietate trebuie să fie prevăzută de lege și să urmărească unul sau mai multe scopuri legitime. În plus, trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopurile urmărite. Cu alte cuvinte, Curtea trebuie să stabilească dacă a fost păstrat un echilibru între cerințele interesului general și interesele persoanelor în cauză (a se vedea Silickiene, citată anterior, pct. 63).

La fel, în hotărârea emisă în cauza Terbiș și Viziteu împotriva României, nr. 47911/15, Curtea a notat că sarcina de a proba originea licită a bunurilor prezumate a fi fost dobândite ilicit poate, în mod legitim, să fie transferată părților adverse în astfel de proceduri de confiscare fără caracter penal, inclusiv, în proceduri civile in rem.

Mai notează Curtea că, măsurile de confiscare pot fi aplicate nu numai asupra produselor provenite direct din săvârșirea de infracțiuni, ci asupra bunurilor, inclusiv, asupra oricăror venituri și alte avantaje indirecte, obținute prin convertirea sau transformarea produselor provenite direct din săvârșirea de infracțiuni sau amestecarea acestora cu alte bunuri, posibil legale. În cele din urmă, măsurile de confiscare pot fi

aplicate nu doar persoanelor direct suspectate de săvârșirea de infracțiuni, ci și oricăror părți terțe care dețin drepturi de proprietate fără necesara *bona fide*, cu scopul de a masca rolul lor ilegal în acumularea averilor ilicite în cauză (a se vedea Gogitidze și alții, citată anterior, pct. 105, și supra, pct. 38-43 și 68).

La caz, instanța concluzionează că, la aplicarea sechestrului s-a demonstrat cu certitudine legalitatea ingerinței în dreptul de proprietate al reclamantului Trohin Serghei, or, prin procesul-verbal al executorului judecătoresc din 18 aprilie 2024, a fost aplicat repetat sechestru asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. *****, în scopul asigurării executării documentului executoriu din 13 aprilie 2023, Astfel, se atestă că, executorului judecătoresc a fost prezentată ordonanța din 16 iulie 2019 a ofițerului de urmărire penală din cadrul CNA, emisă în cadrul cauzei penale nr. ***** privind aplicarea sechestrului în scopul reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, asupra bunurilor care aparțin cu drept de proprietate, cât și în calitate de beneficiar efectiv, debitorului Șor Ilan, inclusiv asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. *****, precum și încheierea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr. 12-754/2019 din 16 iulie 2019, inclusiv mandatul judecătoresc nr. 12-754/2019 din 16 iulie 2019 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, *prin care s-a dispus autorizarea punerii sub sechestru în scopul reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune a bunurilor menționate*.

Prin urmare, se menționează că, potrivit art. 127 al Codului de executare, (1) *Sechestrul se ridică de pe bunuri în cazul:* a) achitării de către debitor a datoriei şi al recuperării cheltuielilor de executare; b) achitării datoriei şi restituirii cheltuielilor de executare din contul altor bunuri vândute sau prin alte modalități de executare; c) necesității sechestrării unor alte bunuri solicitate pe piață, în scopul urgentării executării documentului executoriu; d) vânzării bunului în condiţiile art.125 din prezentul cod; e) imposibilității vânzării bunului; f) scoaterii de sub sechestru a bunului în baza unei hotărâri judecătorești definitive; g) solicitării creditorului, dacă sunt achitate cheltuielile de executare, inclusiv onorariul; h) vânzării de către creditorul gajist a bunului gajat, cu condiţia prezentării executorului judecătoresc a documentelor confirmative privind achitarea integrală a prețului de vânzare şi calculul creanței şi cu condiţia virării la contul executorului judecătoresc a diferenței dintre prețul de vânzare şi valoarea creanței sale. (2) După ridicarea sechestrului de pe bunuri, dacă ele nu se păstrează la debitor, executorul judecătoresc dispune restituirea acestora debitorului. În cazul în care dreptul de proprietate asupra bunurilor a trecut, în modul stabilit de prezentul cod, la persoana care le-a cumpărat sau la creditor, bunurile nu se restituie. (3) În cazul executării parțiale a documentului executoriu, sechestrul se menține pe bunurile a căror valoare este suficientă pentru a achita partea neexecutată a datoriei şi cheltuielile de executare.

În susținere, instanța de judecată menționează că, punerea sub sechestru a bunului litigios, constituie o măsură prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică, cu un scop legitim de a repara un prejudiciu, fiind proporțională scopului urmărit, reieșind din eventualul cuantum al prejudiciului estimat. Pentru admiterea unei cereri de chemare în judecată privind revendicarea dreptului pretins lezat, urmează a fi întrunite condițiile: săvârșirea acțiunilor ce împiedică exercitarea folosirii și dispoziției bunurilor, și că aceste acțiuni să fie constatate ca fiind ilegale.

Analizând circumstanțele de fapt în prezenta speță și raportându-le circumstanțelor de drept, instanța de judecată concluzionează că, cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, or, temei legal de a scoate bunul mobil de sub sechestru, aplicat prin procesul-verbal al executorului judecătoresc din 18 aprilie 2024, în scopul asigurării executării documentului executoriu, nu a fost constatat.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți și examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

În concluzie, se impune a fi specificat că, în condițiile în care partea reclamantă nu a administrat probe pertinente, concludente și suficiente pentru a demonstra temeinicia pretențiilor formulate, instanța conchide că, cererea de chemare în judecată privind ridicarea sechestrului de pe bunuri urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 236, art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Trohin Serghei către „Banca de Economii” S.A. în proces de lichidare, Șor Ilan, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Talmaci Roman privind ridicarea sechestrului de pe bunuri, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
judecător Galina CIOBANU